

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVI. Nemo se seducat. Si quis videtur inter vos sapiens esse, stultus fiat, ut sit sapiens. sapientia enim hujus mundi stultitia est apud Deum. 1. Cor. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

nomnibus pariter ad eum imitandum obligaris. *Sancti estote, quoniam ego sanctus sum.* quàm justam ergo habet rationem omni genere flagellorum te castigandi, qui tam parùm studeas illi esse similis.

5. Considera verba ista Jobi hactenus expensa illa ipsa fuisse, quæ suo modo continuò hærebant in linguâ illius Seraphicæ Virginis, cuius hodie Natalis agitur, sanctæ Magdalene Pazzia. hæc enim inijs pactum istud stupendum cum Sponso suo, ut cum ipso viveret in ærumâ non solum proluxâ, non solum continuâ, sed purâ. Unde cum vel eminus cepit ad-

vertere, quòd iste quasi motus subinde recreare ipsam aliquid impertiendo soliti clamabat, quòd non staret nisi naceretur ex amore, et fere jubebat: *Fuge dilecte me.* 8. v. 14. & solam suis permentibus, qui certatim ejus viderant. Quodnam erat ego etiam innocentissima Virginitas meras afflictiones suas? quòd ipsa diceret animando se ipsam *mibi sit consolatio, ne afflicti non pareat: nec contradicant verbis sancti.*

XXVI.

Nemo se seducat. Si quis videtur inter vos sapiens esse, stultus ut sit sapiens. sapientia enim hujus mundi stultitia est DEUM. 1. Cor. 3.

1. **C**onsidera, quàm Mundus, etiam Christianus, etiam Catholicus, in mente suâ perverterit genuinam sapientia Ideam. Sapientia est illa, quam JESUS Christus de celo attulit, hoc est indubitatum; quia ipse est *plenus sapientia.* Luc. 2. v. 40. imò ipse est, qui eam dispensat, qui eam derivat: *Fons sapientia Verbum DEI.* Eccl. 1. v. 5. & Mundus sapientia putat illi agere contrarium, quod Christus docuit. Christus docuit amare crucem, & Mundus docet illam esse fugiendam, & potius procurandas recreaciones etiam immodicas. Christus docuit

amare Paupertatem, & Mundus docet illam declinandam, & potius procurandas opes etiam superfluas. Christus docuit diligere abjectionem, Mundus docet ab illâ maxime abjundendum, & quærendos potius honores, quærendas acclamaciones, quærendos applausus, & vindicandos quancunque minimam, quæ recitatur, injuriam: ut ad eò vel Christus fallatur in suis dictaminibus, vel Mundus. At Christus falli nequit, qui est fons sapientia: *Fons sapientia est Verbum DEI.* necesse igitur est nimium quantum falli Mundum, &

qui sapere deditur bibere ex fonte tam limpido. *Develiquisti fontem sapientie.* Baruch. 3. v. 12. Hoc est quod solvere fidelium animo potest. nunc da operam sapientie, que tam clarè falsa esse conuenitur. huic stude, hanc sequere, hanc satage cumulare quoad potes. quid demum obtinebis? doctrinam penitus contrariam doctrinæ Christi, hanc est, Veritati. Miseri filij Agar, qui tantopere laborant, ut addiscant scientiam ad eò mendacem: *Filij Agar, qui exquisierunt prudentiam, qua de terra est.* Baruc. 3. v. 23. non erit mirum, si ut tales aliquando ejicientur domo cum Ismaele fratre suo majore, & contenti donis, quæ sunt vilissima terre bona, aspirare non poterunt ad hereditatem. Scisne, quid sit coram DEO omnium illorum sapientia, qui non reverà sunt, sed videntur esse sapientes? est stultitia: *Sapientia hujus mundi stultitia est apud DEUM.*

1. Considera, quare sapientia hujus mundi apud DEUM stultitia potius quam ignorantia, imprudentia, malignitas nominetur. ad majus probitum; quia illa inflata æstimatione sui, sibi admodum sagax & provida videtur, cum sit stultissima, quia semper agit contrarium illi, quod cupit. Et qui sunt stulti? sunt illi, qui consequi finem aliquem volunt, & tamen ad eum obtinendum contraria adhibent media. *Stulti ea, quæ sibi sunt noxia, cupiunt.* Prov. 1. v. 22. Stultus est, qui agrum cupit fertilem, & eum

fundat in petra. Stultus est, qui palatium cupit firmum, & hoc struit in arena. sic mundus facit. vult consequi suum finem, qui est beatitudo, & utitur medijs non tantum inutilibus, non tantum ineptis, sed & noxijs. *sibi noxia cupit.* quia indubitatum est, beatitudinem inveniri non posse nisi in DEO, in cognitione DEI, in amore DEI, in adhesionem, & unionem continuâ cum DEO, hoc est, cum summo bono. & Mundus sequitur ea media, quæ ipsum omnino avertunt à DEO, sequitur voluptatem, sequitur pecuniam, sequitur gloriam. Voluptas ejus cognitionem impedit, quia reddit stupidum; pecunia ejus cognitionem impedit, quia reddit sollicitum. gloria ejus cognitionem impedit, quia semper involvit summi ambitionis. & si mundus DEUM suum non cognoscit, qui fieri potest, ut amet, ut illi adhæreat, ut quærat illi esse conjunctus, & sic beatitudinem consequatur? Itaque sapientia mundi, si rite consideres, aliud non est, quam solennis quædam stultitia, quia ex una parte ardentissimam habet sitim beatitudinis, parte aliâ fontem fugit, & rivos quærit, cisternas quærit: & quales cisternas? cisternas desolatas, destructas, imò & dissipatas, ut nec aquam continere possint sed lutum. *Me develiquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas.* Jer. 2. v. 13.

3. Considera, si ita est, deponendam esse hanc mundi sapientiam, quæ

in stultitiâ suâ tanto fastu incedit , & totis viribus amplectendam illam Christi , quantumvis vilis appareat : *nam ubi humilitas , ibi est sapientia.* Prov. 3. v. 35. Dices , ita te à mundo habendum pro stulto. sed habearis sanè : stultè habebis. & quid refert tuâ , quòd stultus pro stulto te habeat ? Ita meliùs est , quàm si acclamet , si applaudit , quia *stultorum exaltatio ignominia.* Prov. 3. v. 35. sufficit te sapientem apud DEUM reputari. porro si hoc velis consequi , non est remedium , quàm ut altos Spiritus demittas , ut te humilies , ut vilescas , ut non horreas apparere stultus coram mundo. Noli seducere te ipsam : *Nemo se seducat* , ut speret se posse simul placere DEO & Mundo , quemadmodum illi faciunt , *qui jurant in Domino , & jurant in Melchom.* Soph. 1. v. 5. hoc impossibile est : si velis fieri sapiens coram DEO , necesse est fieri stultum coram mundo. *Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo , stultus fiat , ut sit sapiens , hoc est stultus fiat coram mundo , ut sit sapiens coram DEO.* Hæc enim est vera regula sanctitatis , & synopsis agendi contra omnia mundi dictamina , amare , quod ille horret , horre , quod amat.

4. Considera , non semper , quoties contra mundi dictamina operaris , illico te à mundo pro stulto habitum iri : sed tunc solum , cum contra illa vehementer agis , nempe totis viribus querendo patiendi materiam , querendo pauperatatem , querendo

ignominiam , tunc enim diffi-
nullo modo potes mentem tuam
non solum *stultè aliquid agere* ,
tus sis. tunc mundus te videt ,
ludit , tunc spernit , quia videt
clare te illa media apprehendit
credit omnino contraria bene
sed tu vicissim etiam videre
bes : *Responde stulto iuxta suam*
suam. Prov. 26. v. 5. quia me
tantum apparent esse contraria
ideo solum dicit , quòd *has stultus*
cum reverà sis sapiens : *stultus*
ut sit sapiens. At ipsius medi
reipsâ contraria , unde etiam
pientia absolute stultitia vocatur
piencia hujus mundi stultitia est
DEUM. Sic est , gradum car
limem gloriosæ stultitiæ consequi
potes sine magno DEI auxilio.
quis sit consecutus : magnus
ctus , cujus hodie natalem celebrat
Philippus Neri : *Vir , qui DEUM*
cum morante confortatus ait : ha-
mus sum virorum , & scientia ho-
num non est mecum. Prov. 30. v. 5.
5. Considera magnum hanc
ctum non quæsisse aliud , quàm
reverà coram mundo stultus haberi
tur. unde respuebat delicias , ne
bat pecunias , & in publicis vicis
capit saltare , bibere , & alia agere
dicula , ut magis se confunderet.
ctè igitur dicere potuit : *stultus*
sum virorum , & scientia ho-
num non est mecum : quia modo quàm
plurquam humano satagebat
sanctos illos eximios , & precedebat
quique maximè studuissent non

non esse contemptores mundi, sed
 mundo contempti. scire cupis, qua
 ratione hoc sit consecutus? semper
 DEUM habendo secum, qui illum
 confortabat. DEO secum morante
 confortatus ait: *Stultissimus sum viro-*
rum &c. Erat intimè familiaris DEO;
 semper cogitabat DEUM: semper loque
 batur DEO: semper agebat pro DEO:
 unde mirum non est, tantum inde
 accepisse robur. Qui semper est con
 sanctus veritati, facile falsitatem con
 temnit. ut ut sit, sanctum tam gran
 dem advocatum elige, ad obtinen
 dum vel modicum de hoc contem
 ptu mundi tam necessario sanctitati,
 in qua sola vera sapientia consistit.

Jam audisti: si sapiens coram DEO
 fieri velis; modus alius non super
 est: necesse est fieri stultum coram
 mundo. quid ajo fieri? necesse est, ut
 te ipsum facias: stultus fias, talem te
 tractando, etsi mundus non faceret.
 Ita fecit magnus hic sanctus. non po
 tuit non ipse mundus agnoscere vir
 tutem ejus singularem, non potuit
 non acclamare, non applaudere, non
 consecrari. & ipse tamen in contem
 prum mundi, cum is quasi conjura
 tis studijs illum pro sapiente coleret,
 aliud non curavit, quam ut stultus
 fieret, sed ita verè sapiens
 exiit.

* * *

XXVII.

Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.

Gal. 6.

1. Considera hoc unum esse ex præ
 ceptis maximè necessarijs, quæ
 sint in mundo, utilissimis & acquissi
 mis, supportare invicem: & hoc
 tamen esse, quod minimè impletur.
 Sed mirum non est, ad onus portan
 dum, præcipuè si gravius fuerit, bo
 nis opus est viribus, quibus plerique
 carent. Pauci sunt in mundo perfe
 ctionis robustæ, plerique Spiritus in
 firmi, Spiritus delicati, ideo statim
 cedunt. *Devierunt ab oneribus dor
 sum suum.* Pl. 80. v. 7. Itaque si nô
 ste cupis, quàm robustus existas, vide
 quantum ferre possis onera aliena.
R. P. Pauli Segneri Manna Anima,

si facile feras, robustus es. secus non
 es. & si non sis, nunquid vides,
 quantum tibi meriti decedat? *Robu
 sti habebunt divitias.* Prov. II. v. 16.

2. Considera, quæ sint illa onera
 aliorum, quæ tibi sunt portanda. tria
 sunt. Primum defectus, tum neces
 sitates, denique pœnæ. primò feren
 di sunt aliorum defectus naturales,
 uti sunt melancholia, fœditates, squal
 lores, infirmitates, & alij ejusmodi.
 deinde & longè ampliùs defectus
 etiam morales, uti sunt incivilitas,
 ingratitude, ira, verba arrogantiæ,
 contradictiones, cavilli. Hi sine du
 bio

S i

bio